

ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ (Αύγουστος 2007)

Συγγραφέας: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΦΕΖΑΣ

Κατά τη διάρκεια του διαγγέλματός του στην καθιερωμένη γιορτή της Δημοκρατίας, ο ανώτατος θεσμικός λειτουργός της χώρας μας, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, εστίασε την προσοχή του σε ένα από τα πλέον σημαντικά ζητήματα του 21ου αιώνα. Στην Οικολογική Δημοκρατία.

Για δεκαετίες ο χώρος της οικολογίας παρουσιαζόταν ως αποκλειστικό ιδεολογικό προνόμιο του χώρου της Αριστεράς στην πατρίδα μας. Και αυτό γιατί έννοιες όπως ο οικολογικός ακτιβισμός από τη μια και η οικολογική εγρήγορση από την άλλη, αδικαιολογήτως, είχαν συνταυτιστεί και καθιερωθεί ως μία ενιαία. Και όμως, η ορθή αναφορά του Προέδρου της Δημοκρατίας στο συγκεκριμένο θέμα έρχεται να αποκαταστήσει την προαναφερόμενη σύγχυση.

Η οικολογική αφύπνιση και η οικολογική λειτουργία της σύγχρονης κοινωνίας των πολιτών αποτελεί μια υπερβατική έννοια, πέρα και πάνω από κάθε είδους πολιτική ιδεολογία, τάση και κατεύθυνση. Αφορά το ίδιο το μέλλον όλων μας, την ποιότητα ζωής των παιδιών μας, την αίσθηση της συνέχειας που πλέον προβάλλει ως το σημαντικότερο διακύβευμα για τον πλανήτη της νέας χιλιετίας.

Η οικολογική αφύπνιση και μεταστροφή της λειτουργίας της πολιτείας από μονοδιάστατο μηχανισμό διαχείρισης των συχνών πλέον οικολογικών καταστροφών σε βάση ανάπτυξης ενός μεσοπρόθεσμου σχεδίου οικολογικής βιώσιμης ανάπτυξης καθίσταται πλέον επιβεβλημένη από τις ίδιες τις συνθήκες του παγκόσμιου αλλά και του εθνικού οικοσυστήματος.

Και είναι πράγματι όχι μόνο λυπηρό αλλά και ανησυχητικό ως προς το ίδιο το επίπεδο της πολιτικής λειτουργίας της Γ΄ Ελληνικής Δημοκρατίας να βλέπει σήμερα κάποιος εκπροσώπους όλων των πολιτικών κομμάτων της χώρας να ξιφουλκούν με χίμαιρες από τα τηλεοπτικά παράθυρα, με βάση όχι το μελλοντικό οικολογικό σχεδιασμό της χώρας και τη βελτίωση της καθημερινότητας του πολίτη, αλλά ως αδόκιμοι νοσταλγοί του παρελθόντος που αγωνιούν να ανακαλύψουν τα περισσότερα λάθη «των άλλων» και να τα τοποθετήσουν σε μια κλίμακα συγκριτικών αξιών που

δεν αφορά πλέον κανέναν εκτός των ιδίων.

Όροι, όπως βιώσιμη ανάπτυξη, εκσυγχρονισμός και επανίδρυση, αλλά και στόχοι όπως η βελτίωση της καθημερινότητας, πρέπει πλέον να έχουν ως κύριο σημείο αφετηρίας το σχεδιασμό μιας νέας οικολογικής προοπτικής για την Ελλάδα του σήμερα. Και όταν μιλάμε για οικολογική προοπτική δεν αναφερόμαστε βεβαίως μόνο στις αναδασώσεις ή στην προστασία των ελαχίστων πλέον πυρήνων πρασίνου που διαθέτει η Ελλάδα. Μιλάμε για μια νέα ενεργειακή πολιτική που θα βασίζεται στην αιολική και ηλιακή ενέργεια και που είναι εμφανώς συμφέρουσα για τον μέσο πολίτη από απόψεως κόστους. Εννοούμε την περαιτέρω ανάπτυξη της ανακύκλωσης και την υιοθέτηση σύγχρονων μορφών ενεργειακής παραγωγής από τα ίδια τα απορρίμματα. Οφείλουμε να έχουμε στο μυαλό μας τον επανασχεδιασμό των μεγάλων αστικών κέντρων της χώρας δημιουργώντας νέους ανοικτούς χώρους πρασίνου με παράλληλη μείωση της χρήσης των ΙΧ κ.ά.

Η σύγχρονη Οικολογική Δημοκρατία δεν είναι μια εξαγγελία υπό το βάρος των πρόσφατων πυρκαϊών. Είναι μια αναγκαιότητα την οποία έχουμε ήδη αργήσει σημαντικά να αποδεχθούμε ως χώρα και που τόσο η πολιτεία όσο και η κοινωνία των πολιτών οφείλουν με τη στάση τους να προωθήσουν και να θωρακίσουν από κάθε μορφής φυγόκεντρες δυνάμεις. Η συνολική αποδοχή των λόγων του Προέδρου της Δημοκρατίας πρέπει να ενώσει τον πολιτικό κόσμο της χώρας και να καθορίσει τις νέες παραμέτρους για τη μελλοντική πορεία της Ελλάδας.

Τα σημαντικά βήματα απαιτούν γενναίες και κοινές συμφωνίες από όλους όσοι έχουν αναλάβει το δύσκολο αλλά και τιμητικό ρόλο της διακυβέρνησης της χώρας από τον ελληνικό λαό. Και ας ευχηθούμε ο εμπνευσμένος λόγος του Προέδρου της Δημοκρατίας να μη χαθεί ως ψίθυρος μέσα στον κήπο του Προεδρικού Μεγάρου, αλλά να ριζώσει στις συνειδήσεις των πολιτικών και να αποδώσει σύντομα καρπούς που θα προσφερθούν σε όλους ανεξαιρέτως τους πολίτες της χώρας μας.

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» στις 2 Αυγούστου 2007, σ. Α9.